

เรื่องเล่าร่าพล้ง

รามาธิบดีล้ำค่า ด้วยนวัตกรรม นำพาสู่ความยั่งยืน

เมื่อผมชื่อเอก ต้องรับบทเป็นตัวเอกของเรื่อง

คิดดี ทำดีส่งผลให้มีแต่สิ่งดีๆ ในชีวิต

อนันต์ ดั่งอุ้น

โรงเรียนพยาบาลรามาธิบดี งานบริหารศัลยศาสตร์

กระผมได้รับการติดต่อจากอาจารย์พยาบาลหลาย ๆ ท่าน ให้ช่วยไปแสดงเป็นหุ่นคนไข้จำลอง โดยรับบทเป็นคนไข้โรคต่าง ๆ หลายๆ ระบบ ในการถ่ายทำวิดีโอเพื่อใช้เป็นสื่อสำหรับการเรียนการสอนให้นักศึกษาพยาบาลโรงเรียนรามาธิบดี บทบาทที่ผมได้รับในการเป็นหุ่นคนไข้จำลอง จะมีทั้งวงจภาษา คือ มีบทพูด ได้ตอบ สนทนา และอวงจภาษา โดยให้แสดงสีหน้า ความรู้สึกทางสายตา กิริยา ท่าทาง ต่าง ๆ นานา กระผมยอมรับเลยว่านี่เป็นงานหินของผม เพราะผมไม่เคยถูกถ่ายทำหรือบันทึกวิดีโอมาก่อนเลย แม้กระทั่งถ่ายรูปตัวเองด้วยมือถือ กระผมยังไม่ชอบถ่ายเลย แล้วนี่ต้องไปแสดงและถูกบันทึกวิดีโอให้นักศึกษาพยาบาลเป็นร้อยชีวิตได้ดูอีก ไม่รู้ว่่าก็รุ่น บ้าง ตอนนั้นกระผมคิดในใจไม่เป็นไรนะ คิดเสียว่าช่วยอาจารย์และนักศึกษาเพื่อการเรียนรู้

เมื่อถึงวันที่ต้องบันทึกวิดีโอ กระผมต้องมีการซ้อมบทพูด ซ้อมท่าทาง อาการ สีหน้า แววตา กระผมพูดผิดพูดถูกและที่สำคัญ กระผมเป็นคนเสียงเหนือ ก็ต้องถ่ายทำไปหลายเทค พี่ ๆ นักวิชาการโสตจะเป็นคนถ่าย พี่ ๆ เขาก็เก่ง จัดมุมกล้อง และตัดต่อวิดีโอ ออกมาได้ดีมาก เพราะกระผมเคยดูวิดีโอที่ถ่ายเสร็จแล้ว กระผมจะได้รับบทคนไข้หลากหลายโรค ตั้งแต่ศีรษะ จนถึง เท้า เมื่อกระผม ได้ถูกเชิญให้ไปแสดงวิดีโอบ่อย ๆ ก็เริ่มจะชิน แต่เอกลักษณ์ของกระผมก็คือเสียงเหนือยังคงเป็นปกติซึ่งเปลี่ยนแปลงไปไม่ได้ เริ่มจำบท ได้แม่นยำขึ้น ไม่เกร็ง

แต่ก็มีอยู่ครั้งหนึ่ง ด้วยโรคที่กระผมได้รับบทมา จำเป็นจะต้องถอดเสื้อเพื่อตรวจร่างกาย ผมรู้สึกอายมากเพราะผมเป็นคนตัว ดำ (ที่กระผมอายเพราะหัวนมดำ และยังให้อาจารย์กับนักศึกษาพยาบาลนับร้อยชีวิตต้องมาเห็นในวิดีโออีก) แต่ผมก็ยอมถ่ายทำจน เสร็จ ซึ่งในแต่ละบทบาทที่ผมได้รับ ผมก็ได้มีโอกาสได้เรียนรู้ ในโรคต่าง ๆ ที่ได้รับแสดง ว่าคือโรคอะไร อาการและอาการแสดงของโรค แต่ละโรคเป็นอย่างไร และก็มีอยู่โรคหนึ่งที่ผมได้รับเชิญให้ไปเป็นคนไข้จำลองคือโรคไทรอยด์ ผมก็ได้รับบทเป็นคนไข้ของอาจารย์ และ ในการตรวจร่างกายครั้งนั้น เป็นโรคที่อาจารย์ตรวจเจอความผิดปกติ เพราะอาจารย์ได้คลำที่ลำคอ และสังเกต พบว่าผมมีก้อนเนื้อที่ ลำคอ อาจารย์ได้ให้ผมกลืนน้ำลายดู ดูการเคลื่อนที่ขึ้นลงของลูกกระเดือก และมันก็ทำให้ผมได้เป็นคนไข้จริง ๆ ไปโดยปริยาย และจาก การตรวจสังเกตในโรคนั้นมันทำให้นักศึกษาพยาบาลสามารถแยกโรคและเข้าใจได้ง่ายขึ้นมาเลย

เมื่อถ่ายทำเสร็จอาจารย์บอกให้กระผมไปพบหมอที่โรงพยาบาลรามาธิบดี พญาไท เพื่อตรวจให้แน่ใจอีกครั้ง เมื่อครั้งกระผมไปหาหมอที่ โรงพยาบาลตามนัด และผลตรวจที่ออกก็คือ กระผมเป็นโรคไทรอยด์ แม้ไม่อยากจะเป็นอย่างนี้ก็ตาม แต่ก็อุ่นใจที่ได้รับการรักษาดูแลอย่าง ไกล่ชิด ได้รับยามากิน ติดตามการรักษาและการดำเนินโรคอย่างสม่ำเสมอ และมีบางครั้งที่ผมไปโรงพยาบาล จะมีนักศึกษาพยาบาลที่ เห็นกระผมเข้ามาทักกระผมว่า ไข้พี่ใหม่ไข้ใหม่คะ เพราะผมเคยรับบทเป็นคนไข้ไข้ใหม่ (ในใจก็อายๆ อยู่แต่ก็ยังดีที่น้องนักศึกษา พยาบาลยังจำผมได้ ที่ได้ดูวิดีโอที่ผมแสดงไป) ก็ได้ตอบน้องไปว่าใช่ครับ ผมก็เลยบอกน้องนักศึกษาพยาบาลว่าถ้าเจอเรียกพี่ใหม่ได้ เลยครับ

ในการที่กระผมได้รับบทมาให้หุ่นผู้ป่วยจำลองที่ป่วยด้วยโรคต่างๆ มันก็ทำให้ผมภูมิใจมาก ที่ได้เป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยด้าน การเรียนการสอนให้นักศึกษาพยาบาลได้จดจำ วิธีการตรวจ สังเกตอาการ การรักษา และปฏิบัติกับคนไข้ได้อย่างถูกต้อง และที่สำคัญ ต้องกราบขอบคุณอาจารย์ท่านนั้นที่แนะนำให้ผมได้รู้ตัวและให้ไปพบหมอ จนกระผมได้พบเจอกับโรคไทรอยด์ที่เป็นของแถมติดตัวเร็วขึ้น ได้รับการรักษาที่รวดเร็วขึ้น สามารถควบคุมอาการที่อาจเป็นผลแทรกซ้อนได้ดีขึ้น